

РЕШЕНИЕ

№ 4259

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12035** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Л. НАВИГЕЙТЪР“ Л., дружество с ограничена отговорност, със седалище и адрес на управление Република М., М., Е. Х., А. Ф. С., представлявано от директора К. Т. А., подадена чрез адв.В., срещу Заповед № Б-ЗА-16/27.12.2018г. на директора на Дирекция „Морска администрация“ и капитан на пристанището, след разделяне на производството по адм.д. № 2833/2019г. по описа на Административен съд София-град.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна. От фактическа страна излага, че е собственик на моторен танкер „Б.“ с ИМО № 9356426, плаващ под флага на Л., към момента с незаконно променено име „Б.“ с незаконно променена държава на регистрация и флаг – П.. В жалбата се сочи, че към момента корабът не се намира в българското морско пространство. На 21.12.2018г. около обяд капитанът на кораба съобщил на корабособствениците, че към кораба приближава граничен полицейски катер № 531 та Гранична полиция – Б. и представител на Изпълнителна агенция „Морска администрация“, придружавани от друг плавателен съд с частни бодигардове. Собственикът на кораба не бил запознат на какво основание са извършени всички тези действия, с които е сменен екипажа на кораба. Законният собственик на кораба разбрал от публикации в медиите, че смяната на екипажа е продиктувана от смяната на собствеността върху кораба. Оспорва този факт като достоверен като сочи, че към този момент в България се водят множество

дела, които не са приключили към момента на подаване на жалбата. Предвид това намира, че е налице правен интерес от оспорването. Фактът за съществуващия спор за собствеността върху кораба бил известен на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ тъй като в хода на съдебните производства тя била задължавана като трето неучастващо лице за представянето на различни документи по делата. Недопустимо администрацията се намесила в решаването на този спор от изключителната компетентност на съда. „Мнимите“ собственици на кораба – „Б. Л.“ Д. очевидно били заявили незаконна промяна в собствеността и флага и предприели насилствена смяна на екипажа на 21.12.2018г. Незаконосъобразно било предвид това издаденото разрешение за отплаване на кораба.

В уточнителна молба, постъпила по делото на 03.04.2019г. се конкретизира, че се обжалват Заповед № Б-ЗА-14/21.12.2018г. и Заповед № Б-ЗА-16/27.12.2018г. на директора на Дирекция „Морска администрация“ /последната предмет на настоящото производство/, с които се разрешава отплаването на кораба. Изложените доводи за незаконосъобразност на посочените административни актове са общи – твърди се, че са издадени при липса на изискуемите предпоставки.

В уточняващо становище, постъпило по делото на 03.04.2020г., се конкретизира, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон – посоченото правно основание не било конкретизирано с приложимата към случая хипотеза. Не били изложени фактически основания за издаване на оспорения акт, в нарушение изискването по чл.59, ал.2, т.5 АПК. Заповедта нямала адресат, била издадена на основание предходна заповед за отплаване, която е отменена като незаконосъобразна. Изложени са и съображения, които са ирелевантни към предмета на спора. Аналогични съображения се излагат в съдебно заседание чрез адв.В., адв.К. и адв.А.. Претендират се разноските по производството, по представен списък. Подробни съображения се излагат в писмена защита.

Ответникът по оспорването – директора на Дирекция „Морска администрация“-Б. и капитан на пристанището, в писмен отговор по жалбата, постъпил по делото на 18.05.2020г. оспорва допустимостта ѝ, при условията на евентуалност – основателността ѝ. Възражението за недопустимост на жалбата е мотивирано с отсъствието на правен интерес от оспорването, тъй като с административния акт не се засягат пряко и непосредствено права и интереси на жалбоподателя. Възражението за неоснователност на жалбата е мотивирано с отсъствието на пороци на издадения акт, водещи до неговата отмяна. Невярно и подвеждащо намира твърдението на оспорващия, че корабът е напуснал акваторията на Република България въз основа на оспорената заповед, тъй като за това сочи, че е необходимо издаването на „свидетелство за отплаване“ по реда на Раздел III “Даване на разрешение за отплаване“ от Наредба за организацията за осъществяване на граничен паспортен, митнически, здравен, ветеринарномедицински и фитосанитарен контрол, както и контрол на транспортните средства в пристанищата на Република България, обслужващи кораби от международно плаване. Органът, компетентен да издаде това свидетелство, сочи, че е Държавно предприятие „Пристанищна инфраструктура“. В съдебно заседание изложеното в писмения отговор се поддържа чрез юрист Н., която отново сочи, че основанието за издаването на оспорената заповед е заплащането на санкцията по издаденото наказателно постановление. Претендира разноски. Възражава срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Заинтересованите страни [фирма], [фирма] и [фирма], чрез адв.И. в съдебно заседание, молят жалбата да бъде оставена без разглеждане като недопустима, поради отсъствието на правен интерес от оспорването, тъй като към днешна дата отплаването е забранено със заповед от м.януари 2019г. При условията на евентуалност моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като заповедта е издадена на основание чл.385 К. за обезпечаване плащането на наложената глоба. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед № 258/12.01.2018г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК на Районен съд - Бургас по ч.гр.дело № 8812/2018г. е разпоредено длъжникът „Л. НАВИГЕЙТЪР“ Л. да заплати на кредитора „Б. Л.“ сума в размер на 9 250 362 американски долара, представляваща вземане, обезпечено с морска ипотека № 1352/14.09.2017г. върху описания по-горе моторен танкер като въз основа на заповедта в полза на кредитора е издаден изпълнителен лист № 181/12.01.2018г. По този повод със съобщение изх. № 204/18.01.2018г. по изп.д. № 00009/2018г. ЧСИ уведоми Дирекция „Морска администрация“ - Б., че изпълнението по Заповед № 258/12.01.2018г. и Изпълнителен лист № 181/12.01.2018г. се насочва върху вещ, собственост на длъжника „Л. НАВИГЕЙТЪР“ Л. – процесният кораб, намиращ се в акваторията на Пристанище Б.. Със съобщение изх. № 291/30.01.2018г. ЧСИ уведоми Изпълнителна агенция „Морска администрация“ за необходимостта да му бъде осигурен достъп до моторен танкер „Б.“/“BADR“/ за извършване на описа. С последващо съобщение от 31.01.2018г. е поискано съдействие във връзка със започнало изпълнително производство. Посочено е, че капитанът на кораба е отказал да изпълни разпореденията на ЧСИ, вписани в призовката за принудително изпълнение, а именно да премести кораба и да предостави необходимите книжа. Поради това и на основание чл.431 и чл.470 ГПК е поискано издаването на заповед за забрана за отплаване на кораба за срок до 30.03.2018г., като за нуждите на изпълнителните действия плавателният съд бъде приведен на терминал в пристанище Б..

Издадена е Заповед № Б-ЗА-4/31.01.2018г., с която на основание чл.363, ал.2, т.12 от Кодекса на търговското корабоплаване /К./ е забранено отплаването на моторния танкер „Б.“/“BADR“/, находящ се на котва в рейдови район № 4 на пристанище Б..

По жалба на оспорващото дружество срещу тази заповед е образувано адм.д. № 472/2018г. по описа на Административен съд-Бургас, производството по което е приключило с постановяването на Решение № 1369/09.07.2018г., с което жалбата е отхвърлена. По реда на инстанционния контрол решението е отменено с Решение № 1/02.01.2019г., постановено по адм.д. № 11413/2018г. по описа на Върховния административен съд като е отменена и оспорената по делото Заповед № Б-ЗА-4/31.01.2018г.

По искане/молба вх. № Б-2997/19.12.2018г. и № Б-2998/19.12.2018г. на [фирма], [фирма] и [фирма], в качеството им на съдружници в „Б. Л.“ Д., на основание чл.363, ал.5 К. със Заповед № Б-ЗА-14/21.12.2018г. на директора на Дирекция „Морска

администрация“ -Б. е разрешено отплаването на моторен танкер „Б.“/“BADR“/, плаващ под знамето на Република П., находящ се понастоящем на котва в рейдови район № 4 на Пристанище Б.. Към искането са приложени: 1. Сертификат за регистрация и плаване под панамски флаг; 2. Списък на екипажа и 3. Квитанция за платени пристанищни разходи.

По жалба на оспорващото дружество срещу заповедта в Административен съд София-град е образувано адм.д. № 2833/2019г., производството по което е приключило с постановяването на Решение № 7105/20.11.2019г., с което заповедта е отменена. Решението е обжалвано и не е влязло в сила.

По делото е приет като доказателство Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22/22.12.2018г., съставен от инспектор в Сектор „Пристанищен и екологичен контрол“ в Дирекция „Морска администрация“ – Б. срещу С. М., [дата на раждане] в У., капитан на моторен кораб Б., ИМО № 9356426, плаващ под знамето на П., позивни НОЕС, за това, че във връзка с доклад от 22.12.2018г., 06,30 часа на дежурен оператор от Отдел „Управление на трафика – Б.“ в ДП „Пристанищна инфраструктура“ в Системата за управление на корабния трафик, в който се посочва, че на 22.12.2018г., около 06,30 часа м/к Б., намиращ се на котва – рейд Б., котвена стоянка № 4, се сменя от котва без изходяща контрола и с изключен AIS, с което е нарушил чл.363а, т.2 и т.3 К. вр. чл.18, ал.1 и ал.3 и чл.20, ал.1 и ал.2 вр. чл.21 от Задължителните правила за морските пристанища на Република България. Във връзка с този АУАН от ответника е издадена Заповед № Б-ЗА-15/22.12.2018г., с която на основание чл.385, ал.1 К. е забранено отплаването на моторен танкер „Б.“ /“BDIN“/ за обезпечаване събирането на глобата, наложена с наказателно постановление.

Административнонаказателното производство, образувано със съставянето на АУАН № 22/22.12.2018г. е приключило с издаването на Наказателно постановление № 22/23.12.2018г., с което на С. М., [дата на раждане] в У., капитан на моторен кораб „Б.“, ИМО № 9356426, плаващ под знамето на П., позивни НОЕС, на основание чл.44, ал.4 и чл.53 ЗАНН и чл.382, ал.1 и ал.2 К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева.

По делото /л.49/ е представено извлечение от сметка на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ – Б., видно от което сумата на наложената с наказателното постановление глоба е заплатена на 27.12.2018г.

Последвало е издаването на оспорената заповед - № Б-ЗА-16/27.12.2018г., с която ответникът, на основание чл.385 К. и във връзка със заплащането на наложената глоба, е разрешил отплаването на моторен танкер „Б.“, ИМО № 9356426, плаващ под знамето на П., позивни НОЕС, находящ се понастоящем на котва в рейдови район № 4 на пристанище Б..

От доказателствата по делото се установи също така, че с Разпореждане № 1/14.01.2019г., на основание чл.362, ал.1, т.3 К. във връзка със Заповед № Б-ЗА-14/21.12.2018г., директорът на Дирекция „Морска администрация“ – Б. е разпоредил на капитана на моторен танкер „Б.“/“BADR“/ незабавно да се насочи към котвена стоянка № 4 на Пристанище за обществен транспорт с национално значение Б.. Разпореждането е мотивирано с това, че на кораба е разрешено отплаване без надлежно сертифицирани и проверени системи за опазване на околната среда от замърсяване. Като фактическо основание за издаване на разпореждането е отбелязано и това, че корабът не извършва разрешения му еднократен преход до Пристанище за ремонт – Т., Република Турция, а се намира в изключителната икономическа зона на

Република България.

При извършена от съда служебна проверка се установи, че Разпореждане № 1/14.01.2019г. е отменено с Решение № 4215/20.06.2019г., постановено по адм.д. № 2477/2019г. по описа на Административен съд София-град. С Решение № 2881/24.02.2020г., постановено по адм.д. № 10479/2019г. по описа на Върховния административен съд решението е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от същия съд.

Въз основа на извършена проверка и съставен рапорт за извършена екологична инспекция № Б-119/15.01.2019г., на основание чл.363, ал.2, т.2 К., директорът на Дирекция „Морска администрация“ - Б. е издал Заповед № Б-ЗА-2/15.01.2019г., с която е забранил отплаването на моторен танкер „Б.“/“BADR“/, плаващ под знамето на Република П., находящ се понастоящем на котва в рейдови район № 4 на Пристанище Б. до отстраняване на причините, които са предизвикали забраната.

По делото е прието като доказателство Решение № I-154/30.06.2020г., постановено по в.гр.д.№ 284/2019г. по описа на Бургаски окръжен съд, окончателно като неподлежащо на обжалване, с което е прогласена нищожността на постановление за възлагане от 30.08.2018г., с което е възложен моторен танкер „Б.“ на възискателя „Б. Л.“ Д. със съдружници [фирма], [фирма] и [фирма], издадено по изпълнително дело № 20187080400009 по описа на ЧСИ Т. К., рег.№ 708, с район на действие БОС.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу акт, който притежава белезите и характеристиките на индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, съответно подлежи на съдебен контрол, от лице, което макар да не е посочено като негов адресат, той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване, предвид липсата на данни за съобщаването му на оспорващото дружество.

С оглед представеното по делото Решение № I-154/30.06.2020г., постановено по в.гр.д.№ 284/2019г. по описа на Бургаски окръжен съд, възражението на ответника и заинтересованите страни за недопустимост на жалбата се явява неоснователно.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – директора на Дирекция „Морска администрация“ – Б. и капитан на пристанището, като правомощията му произтичат от разпоредбата на чл.363, ал.1 К., съгласно която отплаването на всеки кораб се разрешава от капитана на пристанището или оправомощено от него длъжностно лице, вр. чл.26, ал.1, т.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Морска администрация“, съгласно която разпоредба директорите на дирекциите по чл.21, ал.1 осъществяват функциите на капитан на пристанище, включително постановяват задържане, забрана за отплаване или арест на кораби, както и задържане на товари при условията и по реда на К. и ЗМПВВПРБ.

В К. липсват специални изисквания към формата и съдържанието на административните актове, издавани в изпълнение и по прилагане на неговите разпоредби. В този смисъл като индивидуален административен акт оспорената заповед следва да се подчинява на общите изисквания, регламентирани в чл.59 АПК.

В конкретния случай заповедта е издадена в предписаната от чл.59, ал.1 АПК писмена форма като съдържа реквизитите, регламентирани в ал.2 на с.р. Действително в акта не е посочен конкретен адресат, но с оглед разпореденото с нея разрешаване отплаването на моторен танкер „Б.“, плаващ под знамето на Република П. с официален номер на Международната морска организация /ИМО/ № 9356426, следва да се приеме, че адресат на заповедта е собственикът на кораба.

Обратно на твърденията на оспорващия съдът приема, че в заповедта са посочени фактическите и правните основания за издаването ѝ, с оглед което не се установява нарушение на изискването по чл.59, ал.2, т.4 АПК. В заповедта действително е посочено като правно основание разпоредбата на чл.385 К. без да се конкретизира коя алинея на разпоредбата е приложима към конкретния случай, но с оглед посоченото в мотивната част на акта, а именно, че заповедта се издава на това правно основание и във връзка със заплащане на глобата, постановена с Наказателно постановление № 22/23.12.2018г. е очевидно, че се касае за приложение на чл.385, ал.1 К., съгласно която за обезпечаване събирането на глобата или на имуществената санкция, наложена по тази глава, на кораба, независимо от собствеността му, се забранява отплаване едновременно със съставяне на акта за установяване на нарушението. За мотиви на акта следва да бъдат възприети и всички доказателства за извършените в хода на административното производство процесуални действия – в случая съставения АУАН № 22/22.12.2018г., издаденото въз основа на него Наказателно постановление № 22/23.12.2018г., Заповед № Б-ЗА-15/22.12.2018г. и представеното по делото извлечение от банковата сметка на Изпълнителна агенция „Морска администрация“, удостоверяващо заплащането на наложената глоба по наказателното постановление.

Посочените доказателства в своята съвкупност обуславят извод за правилно приложение на материалния закон. По естеството си Заповед № Б-ЗА-15/22.12.2018г. на директора а Дирекция „Морска администрация“ – Б. и капитан на пристанището има характера на принудителна административна мярка по см. на чл.22 ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Според чл.23 ЗАНН случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ. Съгласно чл.364, ал.1 К. капитанът на пристанище може да забрани отплаването на кораб, независимо от знамето, под което плава, или да задържи намиращ се в пристанището товар по искане на орган на изпълнителната или съдебната власт за обезпечаване събирането на дължими данъци, акцизи, мита, такси, глоби или имуществени санкции. Забраната за отплаване, съответно задържането на товара продължава до отстраняване на причините, които са предизвикали налагането ѝ, или до представяне на гаранция съгласно чл.180 и 181 от Закона за задълженията и договорите – ал.2 на с.р. Съгласно § 1а, т.41 ДР К. "Забрана за отплаване на кораб" е обезпечителна мярка, състояща се в задържане на кораб в

пристанището за обезпечаване на публично вземане по чл.364, каквото безспорно представлява наложената с наказателното постановление глоба – чл.162, ал.2, т.6 ДОПК.

След като са отпаднали причините за прилагане на принудителната административна мярка, наложена със Заповед № Б-ЗА-15/22.12.2018г. на ответника, то законосъобразно същият е разрешил отплаването на процесния моторен танкер, т.е. отменил последиците от наложената ПАМ и възстановил положението от преди налагането ѝ.

Процесната заповед е съответна на целта на закона, а именно обезпечаване събирането на публичното вземане.

По изложените съображения оспорената заповед се явява законосъобразен административен акт, постановен при отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора разноски на оспорващия не се следват. Такива са дължими на ответника и заинтересованите страни. Последните не претендират разноски, поради което съдът не може да ги присъди служебно. На ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП, вр. чл.144 АПК, с оглед липсата на правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Л. НАВИГЕЙТЪР“ Л., дружество с ограничена отговорност, със седалище и адрес на управление Република М., М., Е. Х., А. Ф. С., представлявано от директора К. Т. А., срещу Заповед № Б-ЗА-16/27.12.2018г. на директора на Дирекция „Морска администрация“ и капитан на пристанището.

ОСЪЖДА „Л. НАВИГЕЙТЪР“ Л., дружество с ограничена отговорност, със седалище и адрес на управление Република М., М., Е. Х., А. Ф. С., представлявано от директора К. Т. А. да заплати на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

